

กลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนเพื่อการปกป้องคุ้มครองทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา
มณฑลหูหนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน
**Sustainable Management Strategy for the Protection of Folk Visual Arts in
Changsha City, Hunan Province, People's Republic of China**

เฉิน ซี,
อดุมศักดิ์ สาริบุตร และ พิชัย สดภิบาล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

**Chen Xi,
Udomsak Saribut and Pichai Sodbhiban**
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ได้ศึกษาสถานะความอยู่รอดและการพัฒนาของทัศนศิลป์พื้นบ้านรูปแบบต่างๆ ในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน กำหนดกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนเพื่อการปกป้องคุ้มครองทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน โดยมุ่งเป้าไปที่รูปแบบศิลปะที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป และศึกษาว่านวัตกรรมสามารถส่งเสริมชุมชนท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ได้อย่างไร

การศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัย 3 วิธี คือ 1) ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ประกอบด้วยวิธีเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับสถานะของการจัดการ ปัญหาและข้อบกพร่องในกระบวนการจัดการ 2) การมีส่วนร่วมในวิธีวิจัย ในฐานะผู้จัดการและนักท่องเที่ยว ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน ในด้านต่าง ๆ โดยการทำการตรวจสอบในพื้นที่ เพื่อค้นหาปัญหาและแก้ไข 3) กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาและตัวชี้วัดกลยุทธ์การจัดการทัศนศิลป์พื้นบ้านอย่างยั่งยืน ตามตัวชี้วัดของยูเนสโกและข้อกำหนดนโยบายแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับมณฑลหูหนาน ระดับเมืองฉางซา และมณฑลที่อยู่ในเขตอำนาจ

ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) จากการประเมินสภาพปัจจุบันของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซาโดยการวิจัยพบว่า จำเป็นต้องมีการปกป้องคุ้มครองศิลปะพื้นบ้านที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป 2) พัฒนากลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนแบบกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมของศิลปะพื้นบ้านที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป เพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น ส่งเสริมการฟื้นฟูชนบท รักษาความสมบูรณ์ของวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่น และถ่ายทอดวัฒนธรรมและอารมณ์ความรู้สึกของคนในท้องถิ่น 3) ขณะเดียวกัน ผลการศึกษานี้

* วันที่รับบทความ : 18 สิงหาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 16 กันยายน 2567; วันตอบรับบทความ : 17 กันยายน 2567

สามารถใช้เป็น ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการปกป้องคุ้มครองและการจัดการศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านอย่างยั่งยืนในประเทศและภูมิภาคอื่นๆ

คำสำคัญ: กลยุทธ์การจัดการ; การอนุรักษ์; ทัศนศิลป์พื้นบ้าน; ฉางซา; หูหนาน

Abstract

This paper studied the survival and development status of various folk visual art forms in Changsha, Hunan Province, formulated sustainable management strategies for the protection of folk visual art in Changsha, Hunan Province, aiming at declining and endangered art forms, and studied how innovation can effectively promote the local community to create a better society, economy and environment.

This study adopts three research methods: 1. Mixed research method, combining qualitative and quantitative, facilitates in-depth understanding of management status and problems and defects in the management process. 2. Participating in research methods. As a manager and tourist, the author went deep into various areas of Changsha, Hunan Province, conducted local investigations, found problems and solved them. 3. Establish development indicators and sustainable management strategy indicators for folk visual arts in accordance with UNESCO indicators and relevant policy requirements at the national level, Hunan Province level, Changsha City level and counties under its jurisdiction.

The research results show as follows: 1. The status quo of folk visual art in Changsha area is graded through research, and the declining and endangered folk art needs to be protected. 2. Develop targeted sustainable management strategies to enable the innovative development of declining and endangered folk arts, increase local economic income, promote rural revitalization, maintain the richness of local culture and art, and pass on culture and emotion. 3. At the same time, it will provide reference for the protection and sustainable management of folk art and culture in other countries and regions.

Keyword: Management Strategy; Conservation; Folk Visual Arts; Changsha; Hunan.

บทนำ

ฉางซาเป็นเมืองหลวงของมณฑลหูหนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน และเป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการคมนาคมขนส่ง เป็นหนึ่งในพื้นที่สำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน ซึ่งมีการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิมมากมาย ศิลปะพื้นบ้านที่สำคัญของเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน ได้แก่ งานปักผ้าหูหนาน พัดหูหนาน การตัดกระดาษ การวาดภาพ การทอผ้า การแกะสลัก ฯลฯ ศิลปะพื้นบ้าน เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของประเทศจีน กลยุทธ์การฟื้นฟูชนบทของจีน การระดมความคิดปรึกษาหารือในประเด็นเรื่องการจัดสรรทรัพยากร ความสมดุลระหว่างการปกป้องคุ้มครอง และการค้า การส่งผ่านความรู้และการศึกษา การปกป้องคุ้มครองทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย เศรษฐกิจ และสังคม และผลกระทบทางวัฒนธรรม ในกระบวนการพัฒนาเมืองและชนบทร่วมกันในฉางซา ทำให้เราสามารถเข้าใจถึงข้อบกพร่องของกลยุทธ์การปกป้องคุ้มครองในปัจจุบัน และทิศทางการปรับปรุงได้อย่าง

ครอบคลุมมากขึ้น ดังนั้นจึงมีการใช้มาตรการป้องกัน และการจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาทัศนศิลป์พื้นบ้าน ในเมืองฉางซาอย่างยั่งยืน



รูปที่ 1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และแผนที่ของเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน



รูปที่ 2 ภาพแกะสลักหินของอ่าวต้าซือ ในเมืองฉางซา



รูปที่ 3 งานสานฉางซา



รูปที่ 4 ศิลปะตัดกระดาษฉางซา



รูปที่ 5 ผู้ประพันธ์สำรวจศูนย์สร้างสรรค์เครื่องปั้นดินเผา
ของมหาวิทยาลัยฉางซา

ผลของการศึกษานี้จะส่งผลต่อการปกป้องคุ้มครองทัศนศิลป์พื้นบ้านฉางซา ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ เพื่อปกป้องคุ้มครองความหลากหลายของวัฒนธรรมประจำชาติ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม กระตุ้นความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ยกย่องอารยธรรมจิตวิญญาณทางสังคม ฝึกความสามารถ ทางอาชีพ และปรับปรุงนโยบายและระเบียบข้อบังคับ และสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ทัศนศิลป์พื้นบ้านรูปแบบต่าง ๆ ในเมืองฉางซา มณฑลหูหนานมีสถานะของการอยู่รอดและการพัฒนา
2. นวัตกรรมด้านทัศนศิลป์พื้นบ้านประเภทใดที่สามารถส่งเสริมการสร้างสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ให้ดีขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. กลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ซึ่งประกอบด้วย วิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ ทบทวนวรรณกรรม สัมภาษณ์ วิจัยเปรียบเทียบ วิจัยเชิงประจักษ์ และวิธีวิจัยอื่นๆ กระบวนการวิจัยประกอบ ด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ การเตรียมโครงการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย และรายงานการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดตัวแปรของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน เช่น การจัดการนโยบายของรัฐบาล การมีส่วนร่วมขององค์กร การลงทุนของกองทุน ประสบการณ์ของผู้เยี่ยมชม อิทธิพลของการให้ความรู้และการสืบทอด

ขั้นที่ 2 การสำรวจองค์ประกอบของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน รูปแบบและเนื้อหาต่าง ๆ ของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเขตและอำเภอต่าง ๆ ในฉางซา ตลอดจนสถานการณ์ปัจจุบัน แนวโน้มการพัฒนาและอุปสรรคและปัญหาที่เผชิญ

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการปกป้องคุ้มครอง ตัวชี้วัดการพัฒนา และแนวทางการจัดการทัศนศิลป์พื้นบ้านในฉางซา มณฑลหูหนาน โดยอาศัยผลการวิเคราะห์ ในสองขั้นตอนแรก

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษานี้ได้พิจารณาผลการวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน และเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความสอดคล้องและความแตกต่างของข้อมูลทั้งสอง และทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยทั้งหมดเพื่อสร้างข้อสรุปที่ครอบคลุม

ตารางที่ 1 การกระจายตัวของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซา

นอกเขต	หมู่บ้าน	ศิลปะพื้นบ้านที่พบได้ทั่วไป
เมืองหลิวหยาง	ถนนฮุยชุน, ถนนจีลี่, ถนนเหอหัว, ถนนกวนโข่ว, ตำบลเซกัง, ตำบลกวนตู, ตำบลจางฝาง, ตำบลต้าหู, ตำบลเหยียนสี่, ตำบลกู่กั๋ง, ตำบลหย่งเหอ, ตำบลต้าเหยา, ตำบลจิงกั๋ง, ตำบลเหวินเจี๋ย, ตำบลเฉิงชง, ตำบลเจินไต้่ว, ตำบลบูจี้, ตำบลหยงอัน, ตำบลไปเซิง, ตำบลหลงฟู, ตำบลเฉิงตันเจี๋ย, ตำบลจงเหอ, ตำบลไปเจีย, ตำบลตงหยาง, ตำบลต้าเหว่ยชาน, ตำบลซาซี, ตำบลซุนโก่ว, ตำบลเกาผิง, ตำบลสะพานกวน, ตำบลเกอเจีย, ตำบลเจียวซี, อำเภอเสี่ยวเหอ	ทักษะการผลิตดอกไม้ไฟหลิวหยาง ร่มกระดาษทาน้ำมันหลิว หยาง การแสดงกลองลายดอกไม้หลิวหยาง
เมืองหนิงเซียง	อำเภอจิงหัวปู, อำเภอหยูเจียว, อำเภอซำถิน, อำเภอเหว่ยชาน, ตำบลต้าถุนหยิง, ตำบลเต้าหลิน, ตำบลหัวหมิงโหลว, ตำบลตงกู่ถั่ง, ตำบลเสี่ยเต้าผู้, ตำบลปาถัง, ตำบลจื่อฟู, ตำบลหูถั่ง, ตำบลหลิวซาเหอ, ตำบลฉิงชานเฉียว, ตำบลหลงเถียน, ตำบลเซียนจีโก่ว, ตำบลหวงก่าย, ตำบลเหลวเหลียงก้าง, ตำบลโคลแดม, ตำบลชวนฟูผู้, เมืองเหิงซี, สะพานต้าเฉิง, ตำบลฮุยหลงผู้, ชวงเจียงโก่ว, ตำบลจิน	ฉ้องและกลองหม่าชาน เขตหนิงเซียง การแสดงกลองลายดอกไม้ หนิงเซียง ศิลปะไม้ไผ่หนิงเซียง หนังตะลุงหนิงเซียง

	โจว, ถนนอยู่ถึ้น, ถนนชานเมือง, ถนนสะพานม้าขาว, ถนนถัดจากถนนลาดยาง	งานวัดหนึ่งเซียง
เขตว่างเจิง	ถนนเกาถึ้งหลิง, ถนนตั้งจื่อวาน, ถนนทะเลสาบต้าจื่อ, ถนนเกาะพระจันทร์, ถนนไปซาโจว, ถนนจินชานเฉียว, ถนนหวงจินหวน, ถนนอู่ชาน, ถนนตงกวน, ถนนเล่ย์เฟิง, ถนนไปหม่า, ถนนเฉียวอี้, ตำบลซาถึง, ตำบลจิงกั๊ง, ตำบลเฉียวโก้ว, ตำบลไปโหวรผู้	ศิลปะการตัดกระดาษว่างเจิง ทักษะการเผาเซรามิกผสมทองแดง ทักษะการแกะสลักไม้ว่างเจิง
เขตเมืองฉางซา	เขตหยูหัว, เขตเถียนซิน, เขตฟู่หรง, เขตเยว้ลู่, เขตไคฝู อำเภอฉางซา	การแกะสลักกอลันท์ ประติมากรรมดินเหนียว การแกะสลักกรากบัว การสานห่อปะจ่างฉางซา การแกะสลักหินอ่าวต้าซื่อ

หน่วยงานภาครัฐ องค์กรวัฒนธรรม และนักวิจัยสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าศิลปะรูปแบบใดมีสถานการณ์ที่ดี และศิลปะรูปแบบใดที่เสื่อมถอยหรือใกล้จะสูญหายและจำเป็นต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองและการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยในการกำหนดนโยบายแบบกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์การจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้งานศิลปะพื้นบ้านของฉางซาได้รับการปกป้องคุ้มครองและการพัฒนาอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

เจริญเติบโต (90-150): การผลิตขนาดใหญ่ มีความต้องการของตลาดสูง มีการสืบทอดที่มั่นคง มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน มีการสนับสนุนทางนโยบายและทางการเงินที่เพียงพอ มีความสามารถด้านนวัตกรรม และการปรับตัวของตลาดที่ดี

คงตัว (60-89): มีการผลิตขนาดกลาง มีความต้องการของตลาดที่คงที่ มีการสืบทอดที่ราบรื่น มีอิทธิพลทางวัฒนธรรม มีการสนับสนุนทางนโยบายและทางการเงินในระดับหนึ่ง มีความสามารถด้านนวัตกรรมและการปรับตัวของตลาด

ต้องได้รับความสนใจ (30-59): มีการผลิตขนาดเล็ก มีความต้องการของตลาดอย่างจำกัด มีปัญหาในการสืบทอด มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมลดลง ขาดการสนับสนุนทางนโยบายและการสนับสนุนทางการเงินที่เพียงพอ และจำเป็นต้องมีนวัตกรรมและการปรับตัวของตลาด

ใกล้สูญหาย (0-29): มีการผลิตขนาดเล็กมาก มีความต้องการของตลาดต่ำมาก การสืบทอดไม่ต่อเนื่อง และไม่เพียงพอ มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมน้อยมาก ขาดการสนับสนุนทางนโยบายและการสนับสนุนทางการเงิน จำเป็นต้องพัฒนานวัตกรรมและความสามารถในการปรับตัวของตลาดอย่างเร่งด่วน

ตารางที่ 2 การสุ่มตัวอย่างและการประเมินผลทัศนศิลป์พื้นบ้าน

รูปแบบศิลปะ	ขนาดของการผลิตและความต้องการของตลาด			สถานะของการสืบทอดทักษะ			อิทธิพลและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม			การสนับสนุนเชิงนโยบายและการลงทุน			ความสามารถด้านนวัตกรรมและความสามารถในการปรับตัวของตลาด			สัดส่วน
	กำลังการผลิต	การตลาด	ข้อเสนอแนะและการจัดแสดง	จำนวนผู้สืบทอด	ระบบการฝึกงาน	สถาบันการศึกษา	Folk Identity	การเปิดรับ	ระดับการเผยแพร่	การสนับสนุนเชิงนโยบาย	การลงทุนทางการเงิน	มาตรการปกป้องคุ้มครอง	นวัตกรรมของผลิตภัณฑ์	กลยุทธ์ทางการตลาด	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ	
ศิลปะดัดกระดาดผางซา	3	2	5	2	1	0	5	2	4	6	1	5	2	2	0	40
งานปักผ้าหูกาน	6	5	8	4	2	1	4	7	7	6	4	7	6	5	2	74
งานสานผา	1	1	1	0	0	0	0	2	2	6	0	1	0	2	0	16

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยสถานะความอยู่รอดและการพัฒนาของทัศนศิลป์พื้นบ้านรูปแบบต่างๆ ในเมืองฉางชา มณฑลหูหนาน กำหนดกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนเพื่อการปกป้องคุ้มครองทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางชา มณฑลหูหนาน โดยมุ่งเป้าไปที่รูปแบบศิลปะที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป และศึกษาว่านวัตกรรมสามารถส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ได้อย่างไร โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ประกอบด้วยวิธีเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับสถานะของการจัดการปัญหาและข้อบกพร่องในกระบวนการจัดการ การมีส่วนร่วมในวิธีวิจัย ในฐานะผู้จัดการและนักท่องเที่ยว ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาเมืองฉางชา มณฑลหูหนาน ในด้านต่าง ๆ โดยการทำการตรวจสอบในพื้นที่ เพื่อค้นหาปัญหาและแก้ไข มีการกำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาและตัวชี้วัดกลยุทธ์การจัดการทัศนศิลป์พื้นบ้านอย่างยั่งยืนตามตัวชี้วัดของยูเนสโกและข้อกำหนดนโยบายแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับมณฑลหูหนาน ระดับ

เมืองฉางซา และมณฑลที่อยู่ในเขตอำนาจ และผลการวิจัยมีดังนี้ 1) จากการประเมินสภาพปัจจุบันของทัศนศิลป์
พื้นบ้านในเมืองฉางซาโดยการวิจัย พบว่า จำเป็นต้องมีการปกป้องคุ้มครองศิลปะพื้นบ้านที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้
สูญหายไป 2) พัฒนากลยุทธ์การจัดการ ที่ยั่งยืนแบบกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมของศิลปะ
พื้นบ้านที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป เพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น ส่งเสริมการฟื้นฟูชนบท รักษา
ความสมบูรณ์ของวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่น และถ่ายทอดวัฒนธรรมและอารมณ์ความรู้สึกของคนในท้องถิ่น
3) ขณะเดียวกัน ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็น ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการปกป้องคุ้มครองและการจัดการศิลปะ
และวัฒนธรรมพื้นบ้านอย่างยั่งยืนในประเทศและภูมิภาคอื่นๆ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรวัฒนธรรม และ
นักวิจัยสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าศิลปะรูปแบบใดมีสถานการณ์ที่ดี และศิลปะรูปแบบใดที่เสื่อมถอยหรือใกล้
จะสูญหายและจำเป็นต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองและการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยในการกำหนด
นโยบายแบบกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์การจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้งานศิลปะพื้นบ้านของฉางซาได้รับการ
ปกป้องคุ้มครองและการพัฒนาอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอในการนำผลวิจัยไปใช้

-ประเมินสภาพปัจจุบันของทัศนศิลป์พื้นบ้านในเมืองฉางซาโดยการวิจัย พบว่า จำเป็นต้องมีการปกป้อง
คุ้มครองศิลปะพื้นบ้านที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป

-พัฒนากลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนแบบกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมของศิลปะพื้นบ้าน
ที่กำลังเสื่อมถอยและใกล้สูญหายไป

- ส่งเสริมการตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น ด้วยการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรม ศิลปะ
ดั้งเดิมและศิลปะท้องถิ่นมากมาย ศิลปะพื้นบ้านที่สำคัญของเมืองฉางซา

2) ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

กำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์การจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้งานศิลปะพื้นบ้านของฉางซาได้รับการ
ปกป้องคุ้มครองและการพัฒนาอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- Li Yu. Grain in Ear. (2014). *On the inheritance of folk art* [J]. (08)
- Liu Qiuye, Li Xian. (2013). *Analysis on the development of "Beauty" in Folk art and Contemporary art* [J]. Beauty and The Times (First Ten days). (10)
- Liu Ang. (2012). Research on Comprehensive Evaluation of the development value of folk art resources [J]. Qilu Art Garden. (02)
- Zuo Cong. (2012). *Beautiful and deep Folk art -- Embroidered insole* [J]. Literary Circle (Theoretical Edition). (06)
- Qi Jian. (2008). *The Development and Present Situation of Folk Art in Beijing* [J]. Beijing Observation. (02)
- Yang Xiaoyan, Feng Dong, ZHANG Shuhua, ZHANG Zhihua. (2007). *The existence and development of Folk art in Shaanxi from "Fengxiang Clay Sculpture"* [J]. Journal of Northwestern Polytechnical University (Social Science Edition). (04)
- Liu Yue. (2005). *The charm of folk art is infinite* [J]. Countryside. Agriculture. Farmers. (11)
- Chen Yaobao. (2003). *The innovation trend of folk art* [J]. Zhejiang Arts and Crafts. (01)
- Folk art [J]. Fine Arts. 1994(06)
- Guo Jianquan, GUO Huichun. (2023). *On the inheritance and innovation of the Folk art of red brick carving in southern Fujian* [J]. Ceramic Science and Art. (06)
- Liu Ying, Lv Qing. (2013). *Education and Inheritance of Folk Art in Northern Shaanxi from the perspective of Cultural Security* [J]. Academic Theory. (18)
- Pan Xingxing. (2015). *On the establishment of the database of art and culture resources in Kashgar Area* [J]. Science and Education Literature Review (Zhong Xun Issue). (35)
- Han Hongyu, Liu Yang. (2022). *Exploration on inheritance of traditional music and art culture in Hebei under the background of new cultural development* [J]. Voice of the YellowRiver. (11)
- Deng Xiaolong. (2020). *Research on the construction of a strong city of art and Culture in Xingtai, Hebei Province* [J]. Art Education. (06)
- Di Xiaosong, Peng Zanyi. (2020). *Research on the construction of Jilin Province's art and Culture network Platform from the perspective of art representation culture* [J]. Journal of Tonghua Normal University. (09)
- Fan Hua. (2022). *Thoughts and Strategies on the construction of art and Culture Innovation System in Greater Xi 'an* [J]. Art Appreciation. (08)
- Gu Tao, GUI Liang. (2014). *On the development trend of art and culture industry at home and abroad* [J]. Knowledge Economy. (13)
- Lei Yun, Xie Qiulan, Chen Haijun. (2012). *Research on the development of Zhanjiang cultural Industry and the construction of Zhanjiang Regional art and culture center* [J]. Social Science (New Theoretical Edition). (04)
- Jiang Chao. (2019). *Analysis on the Unique art and culture of Spain -- Flamenco* [J]. South Country Expo. (04)
- Ye Yang. (2014). *Study on Export-oriented communication Mode of Art and Culture Form in Zhejiang* [J]. News Communication. (11)